

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre K 10—
Fél évre 5—
Negyed évre 2-50
Egyes szám ára 20 fillér.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.
Nyilatkozatok 50 fillér.

Feloldó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapnyelvényező:
STRAUSZ SÁNDOR.

PÜNKÖSD.

A természet pompás virágdíszével ékesíti pünkösdi ünnepét. Az élet, a remény lehelét érezzük ezen az ünnepen, valami nagyszerű áhítatosságot, amely azt a vágyat ébreszt a lelkekben, bárha egymáshoz közelebbi lértének, egymáshoz simulnának ég és föld.

Jövel hozzánk Szentlélek, mint a sebes szél zugása, hogy vészben és viharban lássa a nép Isten fenséges megnyilatkozását! Örömet árasztó, keresztényi a hit, hogy jöjj az Üdvözítő a menyből, ahová visszazállt — szent és kedves jötevéjévé válván ezzel az emberiségnek.

Sokat ábrándoztak már arról, mi szép volna, ha a földet, is menyországgá varázsolhatnók. Így keletkezett a világboldogítás oly sok és oly sokféle gondolata és képzelete. Gazdasági és társadalmi tekintetben mi mindent helyeztek kilátásba, ígértek bizonyos rajongók és agitátorok! Ujból meg újból szölkék a világbéke fantáziáját, egybefűzve azt a kultúra, a humanitás és ezekhez hasonló sok más eszme nagyratörő céljaival.

Nos, a jelenlegi világháború alaposan kioktatott bennünket arról, mily katasztrofális összeomlás állhat be, s hogy az óhajtván várt általános emberiség még korántsem léphetett világszerte jogaiba. Ennek igazolására elég a példák tömkelegéből csak egyet kiragadni: hétszáz török fogolyt vasuti kocsikba zárva nyomorultul éhenveszni hagytak.

Vágyódunk, kívánczunk tisztább régiókba. Mintha ezen a nagy ünnepen várnók az Égtől, hogy a földet tisztábbá, ne-

mesebbé tegye. Vigaszt vár az emberiség, — igazi vigaszt, mely áldást, békét hozna a viharok zaklatta szíveknek.

Értsék már meg ellenségeink, hogy csak a mocskotalanul tisztla emberszeretet kívánhatja velünk a békét. Kitarunk, ha kell, sokkal tovább, mint ők, s győzünk tovább, — tovább addig, míg térdre nem roskadnak. Sőt győzelmeink a legmerészebb képzelettel is felül mulják. Harcosaink az olaszországi síkság felé törnek és ez halását már az iszonyói és a karintiai fronton is érezteti. Hátulsó összeköttetéseinek fenyegetését meg akkor sem tűrheti egykönnyen egy hadsereg, ha keményelb, edzettebb emberanyagból áll, mint az olasz. S az az érzés, hogy a Vicenza—Padua—Velenice vonal védelme kizárólag a hadflottára legyen bízva, az olaszokat nem nagyon lelkesítheti. Nemes időjárás Cadorna grófnak most már be kell bizonyítania, hogy tud egyebet is, mint más emberek fejével falnak menni.

Ma még nem törtük át az olasz frontot, még csak belőtünk Olaszországba. De az állórés belöréssel kezdődik. A cél egy: az ellenséget megverni.

Az önhittség a képzeldés és a hiúság ormárdó le kell szállniok ellenségeinknek. Három közülök már a mélységbe zuhan, a negyedik, aki oly előszeretettel játszott a nagyhatalmat, irtózáva látja, hogyan lökik le képzelt magasságáról. A háborul csináló Grey mindinkább magára marad. Saját hazája is gyűlöli, mióta Angliának saját testén kellett éreznie, minő iszonyu csapást jelent részére, ha a »világ tengereinek ura« a »gyenge, üregeiből ki nem buvó« némét hajóhaddal felveszi a harcot. S mióta az

orosok megunták, hogy angol járszalagon vezellenség magukat, egyre kérdésebbé válik, kibírja-e Nagybritánia a háborút addig, míg a »legutolsó« francia harcképes. A »legutolsó« francia már nem soká áll rendelkezésre.

Bármily nehezére is fog esni az angol gögnek, mégis közeledek az az idő, amikor meg kell barátkoznia a gondolatall, hogy a központi hatalmak és szövetségeseik győztek. Amint azt minden haditérkép mutatja s nemsokára, reméljük, még jobban is fogja mutatni.

Ha a valóságot Londonban végre felismerik, úgy némi joggal beszélhetünk már a közeli békéről. A legutóbbi hetekben elhangzott beszédek nem vittek hozzá egy lépéssel se közelebb, annál inkább vittek leléje a német hajóraj óriási győzelme és az olaszok veresége.

Ha pünkösdi napján még nem is osztott el minden felleg, mégis jogos önbizalommal, hátalatt szívvel vigasztalhatjuk magunkat a tudattal, hogy felkelőben a nap, melynek aranyos sugarai világot vetnek végső győzelmünkre és glóriát fonnak a világ legnagyobb háboruja árán kiküzdött áldásthozó békének.

A Vöröskereszt Egylet Péter-Pál napi gyűlése.

A Magyar Vöröskereszt Egylet, amely a legnagyobb kiegészítő szervezete a hadseregnek, beszámolóval és kérés szóval fordul a közönséghez. Beszámolóval, mert érz, hogy számot kell adnia majdnem 2 éves háborus működéséről azoknak, akik oly bő-

Májd lemuzsikálom in á bintetist.

Irta: Kölligety József, hadapród.

Gyönyörű vasárnap délután volt. A muszka sem mozgó. Csak a jobbszárnyon hallható gyenge ágyutűz, no de ez kell, hogy legyen, más-kép nem tudnók, hogy a harctéren vagyunk.

A magyar baka jóllakott gulyással, utána főlörpintett abból a jó kék cernából (vörös bor, így nevezik a harctéren). De a baka olyan, ha meg is van neki mindene, mi szükséges, azért néha-néha kíván olyasmit is, ami a rajvonalban nem kapható és nem is szállítható.

Nekünk is mesés ebédünk volt ma: husleves metélt tésztaival, marhabús krumpli garnérunggal, hozzá még paradicsomimártással, utána jó káposztafőzelék díszítéssel és végül palacsinta. Mert nemcsak a mamák tudnak odahaza piacintát sütni, megcsinálják azt a mi katonaszakácsaink is. De még milyen fájtosan!

Jóízűen elköltve ebédemet, lefeküdtem a földözékemben s már szunynadni kezdtem, amikor hallok kopogást ajtómon.

Salve — mondom, mire belép az egyik tizedesem, meg a szakaszom legnagyobb gazember: a Vendel cigány. Mindjárt gondoltam, hogy a móré már megint rossz fát tett a tűzre s azért hozza énhozzám a Papp tizedes. De most az egyszerű tévedtem, mert a more nem tett semmi rosszat, hanem a tizedes el akar menni a közeli fa-

luba és mivel a móré már jártas volt ott, őt akarta magával vinni, hogy kalauzolja.

Katonásan tisztelegnek, igaz nem egyszerre, mert a cigány, amint belépett földözékembe, megállott egy szivart a polcon és csak azt nézte, mit sem törődve azzal, hogy a tisztelegés vajmi egyszerre megy-e?

Tizedes: Hadapród úr alázatosan jelentem, beléptem a szobába.

Cigány: In is —

En: Ej, a kakas csipjen meg móré, hát így kell jelentkezni?

Cigány: Hádaprór alázatosan jelentem (közben mindig a szivarra néz s véletlenül azt is beleveszi a jelentésbe) sivar. —

En: Hallgass móré, egy szót sem! Látom már azt a szivart akard elisinkofálni. Mi?

Cigány: Isten metsem hádaprór, csak nágyon lép ész a gyiri a sivaron.

En: Nahát csak vedd el azt a szivart, de jó légy ám! Magának Papp meg mi a kívánsága?

Tizedes: Hádapród úr alázatosan kérnék engedélyt, hogy hátramehessek a rajvonalból a legközelebbi faluba és a cigányt is magammal szeretném vinni.

Cigány: Hádaprór Vendel, fasz! móré kálauz les.

En: Az ördög vigyen el, persze te gazember már ismered az egész vidéket erre, folyton mász-

kálsz. Megállj, májd egyszer csak rajtacsipnek, oszt kikötnek. Akkor aztán lóg a móré.

Cigány: Májd lemuzsikálom in á bintetist hádaprór.

En: Jól van jól, csak viccelj móré, májd akkor nem nevelsz. — Na elmehetnek, de mikor jönnek vissza?

Tizedes: Este 6 órára már itt leszünk.

En: No akkor én is magukkal megyek, ráérek ma.

Cigány: Ezt mán igen.

En: Móré, de ha nem lesz má valami jó fogás, holnap lögsz két óra hosszat.

Cigány: Itt a kezsem hádaprór, hogy les, in már tudom, egy házban van szept két lány.

En: Akkor lesz gyűrűs szivar móré.

Cigány: Ázs biztos, hogy les és nem is drágá, teát két fizetni, ázs őt krájcár és megvan a geszt.

En: Vagyázz, erre gyere móré, mert még meglát a komisz muszka, oszt belénk ereszt egy-párat.

Cigány: A bibás ázat csak nem tesi meg, hisen láti — hogy én sem bántom mostan.

En: Szamar vagy te móré!

Cigány: Ázs is vágyok, ha hádaprór mongyá.

En: Hát maga mit hallgat annyira Papp?
Tizedes: Gondolkodom, hogy milyen is lehet az a két panyinka (menyecske), akit a móré szerez

ségesen támogatták, de egyttal kérő szóval is, mert a hosszú háboru határtalan feladatok elé állította és hacsak működését korlátozni nem akarja, kénytelen a közönség újabb áldozatkészségéhez fordulni.

A Magyar Vöröskereszt Egylet mintegy 2000 kórházban 100000 beteget ápol egyszerre és eddig több mint 1000000 katonát részesített ápolásban. Fenntartja a tudósító irodát, mely a harctéren levő katonák holtilétéről ad értesítést, a hadifoglyokat gyámoltató és tudósító hivatalt, közveitől a harctéren levő katonák részére az adományokat, anyagilag támogatja a sebesült és beteg katonákat, valamint a harcban elesett hátramaradt családtagjait.

Sebesült katonákat szállít a hadszíntérről, mely célra 9 kórházi vonat áll rendelkezésre. Továbbá szállítja a sebesült és beteg katonákat a vasuti és hajóállomásokról a kórházakba.

A hadszíntelre küldött a vonatokon kívüli 165 sebesültszállító kocsit, 23 társzeret, 300 hordágyat és hordszéket. Egy 200 ágyas tábori kórház, tábori kápolnával, tábori raktárakat és főkraktárakat állított fel.

Hivatásos és önkéntes ápolókat engedett át szolgálattételre a kórházaknak. Azonfelül kórházat állított fel Szófiában és Konstantinápolyban is.

A jövő programjai még nagyobbak, hiszen a háboru csapásai nem szüntek meg, sőt ellenkezőleg a hosszú háboru fokozta annak a társadalomra gyakorolt hatását. Hogy a Vöröskereszt Egylet hivatásának a jövőben is megfelelhessen kézi a közönség áldozatkészségét. Péter és Pál napja, június 29-e a Magyar Vöröskereszté. Gyűjteni fognak ezen a napon az ország minden részében, az Alföld rónán, a hegyek bércein, a dombok vidékein, gyűjteni fognak a városi templomokban, a hivatalokban, a városi tereken és utcákon, gyűjteni fognak mindenütt, ahol a magyar szent Haza érzése él, és ahol ezért áldozni adó becsületes emberek vannak és reméljük, hogy nem fog kitérni a gyűjtés elől senki, mert lehetetlen, hogy egy ember is legyen, aki megtagadja filléreit a sebesült katonák, a háboru bor-

zalmai által sujtott esdeklődőktől. Már pedig a Péter Pál napi gyűjtés minden egyes fillérére a sebesülteknek, a nyomorgóknak jut, mint egy ember fog Magyarországot egész népe ezen a napon áldozni és azt, amit az ad, tulajdonképpen nem a Vöröskeresztnek adja, a Vöröskereszt Egylet csak az ut, amelyen az adományok a legzenesebb célhoz jutnak.

A Vöröskereszt Egylet ez uton is kéri a jólelkű, emberbarát és a nagy idők nagy kötelességei elől kitérni nem akaró embereket, tegyék ünneppé a Péter Pál napot, hogy késő unokák is megemlékezve e napról, azt olyannak lássák, mi dicőseget és becsületet szerez a mai kornak.

K Ü L Ö N F É L É K.

Doberdón.

*Doberdói síkon kicsi dolinában
Bús, magyar fű ül árván, egymagában.
Szeme megtört... arcán forró könnyek folynak.
Golyók süvitenek... vad granátok búgnak.
Doberdói síkon felsír a téli szél...
Régi boldogságról, új bánatról regél.
Fájó sóhajttal vissz el idegen hazából,
Doberdói síkról egy kis dolinából.*

*Gondolati messze, hazafelé szállnak
Kalásztengerére a magyar rónának.
Mintha csak hallaná... de szépen szövegnek...
A szellő ringatja... golyók süvitenek.*

*Lehajtja fejét a kemény kösziklára.
Hőfőhér egy helyett most ez a párnája.
Lassan, óvatosan benyúl a zsebébe...
Kis képet vesz elő... imája, szentsége.
S doberdói síkon felsír a téli szél
Forró könyvről, búról szomorúttal mesél.
Fájó sóhajttal vissz el idegen hazából,
Doberdói síkról egy kis dolinából.*

*Fehér arcú leány a képen, mosolygva
Öröme, derűje, kicsi menyasszonya.
Látja-e még egyszer, bészélhet-e véle?
A búcsúcsók vajjon nem szólt-é örökre?*

*Nem lehet az, hiszen most is ott ég ajkán
Ott ragyog a búcsú gyémánt könyve arcán
Néki el kell menni, ott onthon várják*

*Vége az álomnak... szerte csap a granát.
Doberdói síkon felsír a téli szél!
Vad ütközetelekről, harci zajról beszél.
Csata hangját viszi idegen hazából,
Doberdói síkról egy kis dolinából.*

*Felcsap a harcra... óh! rémes... iszonyat
Zúgva jó a granát és... és melléje csap.
Hatalmas dörrenés... eget rázó vihar...
Repül fel a légbe fénypúp, kő, láb és kar.
Tápetti kőpony, sapka, homokszék, tört puská...
Összevissza hullnak a magasból vissza...
És a fű helyén nincs már, nem ül senki.*

*Kopár kösziklából vérrózsák nyitnak ki.
Doberdói síkon felsír a téli szél.
Vad ütközetelekről, harci zajról beszél
Csata hangját viszi idegen hazából,
Doberdói síkról a egy kis dolinából.*

*Doberdói síkon egy kis dolinában
Tákol fakeszt áll, árván, elhagyottan.
Ki nyugszik alatta?... a jó Isten tudja,
Halavány betűjét az eső lemosta.*

*S doberdói síkon felsír a téli szél.
Fehér arcú kislány gondolja-e otthon?
Megérti-e hangját, vajjon miről mesél?
Szomorú hírt viszi el idegen hazából,
Elhagyott sírdombról, jeltelen keresztől
Doberdói síkról, egy kis dolinából.*

Doberdó, 1916. jan. 28-án. **Fenyves Dániel.**

— **A koronázási évfordulója.** Június 8-át, mint a koronázási évfordulót ez évben is megünnepeleik Csáktornya. 9 órakor hivatalos istentisztelet volt a Ferenciek templomában, melyen polgári és katonai képviselők jelentek meg. Tanulmányosság nem vett részt az istentiszteleten, mert a tanévet mindenfelé már bezárták volt. Az istentiszteleten Róbert atya házfőnök celebrált. A hivatalos épületeket az évforduló emlékeztére fellobogózták.

— **Egy földink kitüntetése.** Dr. Böhm Kamil százados hadbíró, dr. Böhm Sidney perlaki nyugt. tb. orvosfiát, a honvédelmi miniszter Szerbiában, a kragujeváci kerületi bíróság nagy és felelősségteljes vezetésével bízza meg. Dr. Böhm Kamil eddig tényleges szolgálatra a zagrabi mi kir. honvédelemügyi bírósághoz volt beosztva, mint százados hadbíró.

— **Kitüntetés.** Poszavec István botornyai kisgazda fia, Poszavec József, egy hónap óta van az északi harctéren s vitélkül küzd az oroszok ellen. Hogy mennyire megállja a helyét ez a derék muraközi fiú, kitérni a Rendeleti Közlöny egyik legutóbbi számából, mely szerint Poszavec István az

Cigány: Mit? Milyen? Ség, fiátál, hiszen a fogái is megvannak még. És nagyon jól tudnak csókolni.

En: A ménekű üssön beléd te haszontalan cigány, úgy beszélsz, mintha biz már csókolóztál volna velük.

Cigány: Azt nem, azs in ricsekis kipemet nem is akárná megcsókolni, de a hadáprórét igen, mert én láttam tegnáp, hogy egy enkintes úrrál is csókoloztát.

En: Te gazember, hát te tegnap is itt voltál? engedély nélkül kímáskálás a rajvonalba?

Cigány: Nem idizstem sokáig, mert tálatám hámar egy libáskát és ázzál futó lipisben mentem vissza.

En: Te gazember, hát libát is loptál? Szüz Máriád ne legyen!

Cigány: Csak elvettem, de senki se látott.

En: Jó lesz vigyázni mórre, mert ráfizetsz az üzletre.

Cigány: Májdm lezasszikálom á bintefist.

En: Na, na. Dehát itt vagyunk már a faluban. Hát mórre csak előre mostan. Messze vannak még innét mórre?

Cigány: Á fátu másik vigin hus perc állát ott lesink.

En: Tyüh! A kirelázumát, akkor én nem megyek olyan messze, hanem menj nézzed meg csak előbb őket, hogy itthon vannak-e, aztán gyere vissza. Mi itt leszünk addig ebben a Thee-haus-ban.

Cigány: Igen is hadáprór.

En: Csak siess vissza mórre, mi meg gyérünk be ide Papp.

Tizedes: Hadáprór úr kérem én elmegyek ide a másikba, — mert az a legénységi, ez meg itt a tiszt uraké.

En: Hát jól van, nem bánom Papp, de elnehagyjanak. Öt órakor indulunk vissza. Jó mulatást!

En bemegek a Thee-haus-ba, piszkos poros pad székek, asztal, mocskos gyerekek vannak bent. Hej, az árgyélusát, hát ez az a tiszt Thee-haus? Jöttömre a kis gyerekek kezdenek sírni, mire a nagy lármára bejön két csinos panyinka, meg egy vén dorottya. Mindjárt gondoltam, hogy itt nem is olyan csunya. — Kérdezték tőlem, hogy mit akarok? mondtam, hogy rumot teával, de sajnálatomra mindjárt mondták, hogy semmiféle szeszes italuk sincs.

Mégis hoztak egy kis bűgrében teát, de ahogy behozták, úgy ki is vitték.

En csak a panyinkákkal foglalkoztam, azokat itattam teával; mert a mórre mondta, hogy csak teát és aztán kész az üzlet.

De a panyinkák nem teát ittak, hanem teákat. No oszt amikor jóllaktak már teával, kimentek és be sem jöttek többé.

En utánuk mentem s én is kinn ragadtam.

Nézem az órát, fél hat. — Hol vannak

az én pasasaim? Se tizedes, se mórre; itt hagyta, mint szét. Pál az oláshokat.

Igy aztán akarva nem akarva kénytelen voltam egyedül menni vissza a rajvonalba.

Mikor hazatértem, rögtön utánam néztem, hogy a két utársam itthon van-e már?

A tizedes itthon volt, — a mórre pedig már fél négykor ért haza egy jól tömött luddal (8—10 kg. lehetett).

En: No mórre ott hagyta te komisz!

Mórre: Nagy báj van hadáprór.

En: No mi az?

Mórre: Hoztám két tömött libát és itt a százados úr fődözséke előtt azs egyik elgágotta magát, erre in befogtám a cséret, ázzálát a másik liba kiesett a zsubbony átlól és elrepiett. A százados úr tudja, hogy libákát hoztam és már mondta, hogy holnap két órára kitéttet.

En: No hiszen te mórre, lezasszikálod a büntelést. Nem azt mondatd mindig?

Cigány: Nagyot sóhajtt; Istenkim mi les holnap?

— Másnap délelőtt 10 órakor a mórre csakugyan ki van kötte. Arra megyek s kérdem a cigánytól, aki nagyokat nyög.

En: Hát miért nem lezasszikálod le a büntetéseket a százados urnál mórre?

Cigány: (Nagyon szomoruan) Hej! hadáprór, csak ázsirt vágyok mirges, hogy azs á liba sáládt el, ámelik kevirébb volt!

ellenség előlt tanúsított vitéz magatartásáért a II. oszt. ezüst vitézségi érmet kapta. Ezenkívül őrvezetővé is léptették elő.

— **A jószívű alezredes.** Kovács Imre felsőmihályfalvai utkapró, mint népfőlkelő az orosz harcléren megebesült s a brodyi kórházban meghalt. Mikor a kórházban ápolás alatt lévő egyik alezredes megtudta, hogy a meghalt népfőlkelőnek 6 árva maradt odahaza, gyűjtést rendezett a belegek között, melynek összegét, 624 koronát, az özvegynek azonnal elküldött Felsőmihályfalvára.

— **Kórházvizsgálat.** T. man Ferenc dr., vezérőrzorvos, f. hó 9-én a csáktornyai tartalék- és pótórházakat megvizsgálta, mely alkalommal dr. Emanuél Heilig főorzorvosnak különös meglegedését fejezte ki a kórházak kiváló vezetéseért s megdicsérelte az összes osztályorvosok működését, különösen kiemelve dr. Baron Sándor főorvos tevékenységét, melyet mintaszerűnek mondott s kválitását elsőrendűnek jelentette ki. Nagy elismeréssel nyilatkozott vezérőrzorvos Csáktornya közönségének előzékenységről és áldozatkészségről is, melyet a háború egész tartalma alatt a sebesült katonák iránt tanúsított. A kórház ellátását mintaszerűnek találta s a gazdasági és felügyelő tisztek működését különösen kiemelte. Említette még, hogy a csáktornyai kórház vezetőségének híre közismert jó és örömeire szolgál, hogy erről személyesen győződhetett meg s arról is, hogy mindnyájan fáradtságot nem kímélve a beteg katonák ellátásáról emberségesen gondoskodnak. Mindezekért úgy a vezetőségnek, az orvosoknak és az önkéntes ápolóknak, mint a gazdasági tiszteknek meglegedését fejezte ki.

— **Öngyilkosság.** Horváth Árpádot, Horváth Zoltán csáktornyai kir. járásbírósi irnok ikertestvérét, e hó 6-án reggel 6 és 7 óra közt Csáktornyan, a grófi tisztlak közelében az országút mentén buzódo árokban, átmetszett nyakkal, vérbelágyva találta Horvátics Ferenc uradalmi rokkant. Horváth Árpád még élt, de csak annyit mondhatott, hogy kocsit hozzanak neki — s erre ki-szenvedett. Horváth Árpád már hetek óta csavargott Csáktornyan, ahol ikertestvérét állandóan pumpoigatta. Úgy látszik nyomorúsága s életének céltalansága készítette az elhatározásra, hogy életét önként váljon meg. Horváth Árpád valamikor jobb napokat élt. Mint a Csáktornyan közkezdveltségnek örvendő néhai Horváth Ignác grófi számvevőnek fia gondos nevelésben részesült, de tanulmányában semmire sem vitte. Irnok lett belőle, de bolgyó és álhatalian természetűe miatt ezen a téren sem boldogult sehol. Legutóbb Sármelléken jegyzői irodában volt alkalmazva. De, úgy látszik, ott sem volt maradása s Csáktornyára jött, hogy 58 éves pályafutását a szülői ház közelében közelében szenzációsan befejezze.

— **Adomány.** A Csáktornyan eltemetett hősök sírjainak jó karban tartására Szabolcs Rezső drávacsányi körjegyző 50 s Neumann Vilmos csáktornyai kereskedő 100 K-t volt szíves adományozni, amiért Csáktornya községi előjárósága hálás köszönetét tolmácsolja.

— **Értesítés az internátusokba való felvételről az 1916—17 ik iskolai évre.** A vallás- és közoktatásügyi Miniszter úrnak legújabb intézkedése folytán a csáktornyai áll. polgári fiú- és leányiskolával kapcsolá-

tos internátusokban megüresedett helyekre f. évi június hó 18-ig bezárólag lehet folyamodni. Az egy koronás bélyeggel ellátott és iskolai, születési és orvosi bizonyítvánnyal felszerelt kérvényeket a vallás- és közoktatásügyi Miniszter urhoz címezve f. évi június hó 18-ig a polgári iskola igazgatójához kell beküldeni.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mesterich Aladár tisztartó úr hivatalos napidíja fejében 1682 K-t, Bolteratzky Gyuláné urasszony 20 K-t, Novák Janka urleány 5 K-t adományoztak a Vöröskereszt csáktornyai fiókja javára, melyért ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja az elnökség.

— **A nőegylet köréből.** Mult számunkban közöltük a csáktornyai jótékony célú ker. Nőegylet, újabban belépett rendes tagjainak névsorát. A névsort kiegészítjük a következőkkel akik újabban beiratkoztak: Bagola Istvánné, Biró Istvánné, Horák Ödönne, Koch N. né, Kovacsics Ferencné, Kummert Sándorné, Lengyel Jánosné, Márics Victoriné. Pártoló tagok: Filipich Lajos drávavásárhelyi esp. plebános, dr. Hajós Ferenc, Rozman Róbert háziorvos, Tömör Boldizsár. Az egylet vezetősége kötelességének tartja, hogy a régi, az új, valamint a pártoló és a vidéki tagoknak ez uton is köszönetet mondjon azért a huzogelomért, amellyel az egylet fellendülését előmozdítják. A közgyűlés idejéről a t. tagok meghívók úján fognak értesítést nyerni, mely az alapszabályok szerint évente egyszer tartatik meg.

— **Vesztett leány.** Szomorú betegséget konstálta a napokban Kovácsics Ferenc dr. csáktornyai járási orvos Zadravetz Lukács alsóharastyáni lakos 7 éves kis lányán. A lánykát ezeltől 6 héttel egy kutya fogaival megsértette. A hozzátartozók, állításuk szerint, a közönséges hermsolásnak semmi különös fontosságot nem tulajdonítottak. A harapás azonban veszedelmes jellegű volt, mert a gyermeknek másfél hónap után kitört a legrettenetesebb betegség — a veszttség. A gyermek menthetetlen.

— **Tanoncok záróvizsgálja.** A helybeli iparos tanonciskolában a záróvizsgálat június 18-án d. e. 8 órakor tartatik meg. A záróvizsgálat befejezésével történik a jutalmak kiosztása, így két 25 K-s jutalom is, mint a kormánynak erre a célra történt adománya.

— **Képesítővizsgálatok.** A csáktornyai m. kir. áll. tanítóképző intézetben f. hó 1 és következő napjain tartattak meg a befeljező képesítő vizsgálatok. Összesen 4 rendes és 1 magántanuló vizsgázott Gombkötő Antal min. biztos elnöklele alatt. Mind az öt jelölt sikeresen vizsgázott. Eszerint tanító oklevelet kaptak: Dancs Béla, Danitz Sándor, Koroncsay József, Nógrádi Lajos és Pásty Ferenc.

— **Záróünnepély.** A helybeli áll. polgári fiú- és leányiskolában e hó 8-án volt a záróünnepély a polgári iskola egyik ideiglenes helyiségében, a kereskedelmi kaszinó épületében. A záróünnepélyen kiosztották a bizonyítványokat s érteftöket s utána a jutalmakat. Jutalmakat kaptak: 20—20 K-t Bezzeredy István, Pataky Ferenc s Dorner Lujza IV, Kutasy József, Vadlya Béla, Simon Anna II, Kopjár István és Csizmók Éva I osztályú tanulók, 10 K jutalomban részesültek: Szemkál Antal, Grábár Gyula I oszt. tanulók. Könyvjutalomban részesültek: Biró Lajos, Pozsár Henrik, Obsziger Emil, Herzer Andor,

Kelemen Anna, Szép Elna, Tánczos Gizella IV, Hidvégi László, Herzer Miksa, Viola Miklós, Weisz Sára, Tarr Piroksa, Fekete Gabriella III, Bró Sándor, Besnyák Irén, Esler Jolán, Gálos Giz, Véber Anna, Filipán Kornélia II, Orbán Elek, Anhalt Mária I. osztályú, végül Heiner László IV. oszt. tanulók.

— **A háború.** Dicsőséges és nagyhorderejű események történtek a mult héten szárazon és vizen. A németek Verdun körül szívfósan harcolnak. Elfoglalták Vauxtól délre Caillette erdőt (szákmány: 76 tisz, 2000 légnyegebeli katona, 8 ágyú és 28 gépfegyver), majd ettől délnyugatra az erősen kiépített Damloup birtokába kerültek (21 tisz, 1020 fogoly, több gépfegyver) végül június 6-án maga Vaux pánccelerőd került a németek birtokába. Ezzel a franciák egy fontos támpontja esett el a németek javára, ami Verdun bevételét siettetti. De a németek a francia hadszínteren az angolokkal is elbántak Ipernnél elfoglaltak egy brgyhátat s a mögötte lévő állásokat (szákmány: 1 ezredes, 13 tisz, 524 fogoly). — Az olasz fronton is jelentékeny előhaladást tettek a mieink. Katonáink a Posina völgyétől délre heves harcban megverték az olaszokat s elfoglalták tőlük Monte Melettát. A szákmány itt június elseje óta 12400 fogoly (215 tisz) 15 ágyú, 28 gépfegyver s egyéb nagymennyiségű munició. — A törökök fényes harcokat folytatnak az oroszok ellen a Kaukázusban. Egyre tért nyernek s szorítják az oroszokat vissza a tengerhez s közelnek Erzerum felé. Chargin és Askala hírdetk az oroszok nagy veszteségeit (1900 halott). — Legnagyobb szenzációja azonban a világháborúnak a nagy tengeri csata, mely az angolok és németek közt május 31-én Jütland félsziget közelében a Skagerrack szorosban lefolyt. Ez a tengeri csata a világnak eddig legnagyobb tengeri ütközete. S ez a csata, dacára az angol túlerőnek, a németek győzelmével végződött. Az egész déután es éjjel folyó tengeri csatában az angolok 1 sorhajót, 4 csatacirkálót, 4 pánccelos cirkálót, 1 kis cirkálót, 3 torpedó rombolót, 9 rombolót, 1 tengeraltjárót összesen 195750 tonnatartalommal, 9000 tengerésszel vesztettek. A németek ellenben csak 1 sorhajót, 3 kis cirkálót, 5 torpedóuzót vesztettek 28400 tonnatartalommal s 1394 embert. A katasztrófa's vereség Angliát egész elcsüggesztette. Különösen pedig annak következtében, hogy Kitchener lord, Anglia egyik legnagyobb katonája, hadügyminiszter s rossz szelleme, a mostani világháború legnagyobb méregkeverője elpusztult. Elsüllyedt a Hamps-hire hadihajóval együtt, melyet a németek az Orkney szigeteknél megtorpedóztak, ugyanakkor, amikor Kitchener vezérkarával Szentpétervárra készült, hogy az oroszoknak egy kis életé'xirt beadjon. Anglia gyászt öltött a nagy veszteség miatt.

— **Állandó mozi.** A Rákóczi-utcai állandó mozgó színházban a mai előadások műsora: Havasi Magdolna (népszimű 4 felv.); Ki jön hozzám feleségül (bohózat 3 felv.) — Holnap: Titokzatos Mr. Miller (detektív dráma 3 felv.); Leány surlang (vígját. 2 felv.).

Adakozzunk az elesett hősök özvegyei és árvaí javára!

Hadsegélyező Hivatal főpénztára, Képviselelőhás.

Sve pošljite, kaj se tiče sadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya.

Izdateljstvo: kajžara Strausz Sándora kam se predplate i obznanе pošiljaju.

na hrvatskom i mađarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i pouzdani, 1/1 let za pak
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

MEDJIMURJE

Preplatna ošna je:
Na celo leto . . . K 10—
Na pol leta 5—
Na četvert leta . . . 2-50
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznanе se polag pogodbe i faj računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Glavni urednik:
MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlasnik:
STRAUSZ SÁNDOR.

Suradnik:
SRÁY FERENCZ.

Veliki dobiček nemcov na morju.

6000 englezkih mornarov se je vtopilo.

Opet 7000 zarobljenih taljanov. - Broj polovljenih taljanov je ober 40 jezer. - Pri Verdünu su nemci opet 3000 francuzov zarobili. - Taljani su vre izgubili 316 štukov i 165 mašinastih puškah. - 222 englezkih štukov na dnu morja. - Kitchener se je vtopil.

Kak stojimo na bojnóm polju?

(M. J.) S nekolikimi koraki smo opet bliže došli k miru, ar smo mi i nemci lépe napredke postigli vu preobladanju naših neprijateljah vu prošlim tijeđnu.

Vu Italiji smo prevzeli majuša 31 ga Asiago i Arsiero zvane varaše. S tem smo vre vu ovim kraju Taljanske do ravnice došli. To su naši vojniki čekali, da ostavili moreju taljanske planine, ar se na ravnici leži moreju boriti i brže gnati pred sobum neprijatelje, gde se jim nemreju med planinama skrili.

Juniúsa prvoga je naša vojska pri Asiagi i Arsieri na taljanskim frontu polovila 900 taljanov, med njimi 15 oficirov i odzela 3 mašinastih puškah. Juniúsa 4-ga takaj ovdí smo vu bitkih polovili 5600 taljanov, med njimi 78 oficirov i odzeli 3 štukov, 11 mašinastih puškah, 126 konjov, 600 biciklinov i vnođo drugih vu boju potrebnih stvari.

Do 5 ga juniúsa smo više kak 500 kvadrat kilometrov zemlje, 38 jezer i 500 taljanskih vojnikov polovili i 316 štukov i 165 mašinastih puškah odzeli. Broj polovljenih se svaki den povekšava, ar naši vojniki s velikom silom i vitežtvom navaljavaju na taljanske šerege, da jim svoje dave zbog njihove čalarnosti izplatiju.

Najznamenitiji dogodjaj se je pripetil vu prošlim tijeđnu majuša 31-ga i 1-ga juniúsa pri Skagerrack zvanom delu Severnog morja. Ovdí je med englezom i nemcom takva morska bitka bila, kakva nigdar, od kada svet stoji, nije bila.

Majuša 31-ga po poldan se je ov boju na morju počel, pak celu noć trajal do šest var jutro 1 ga juniúsa. Okolo 150 vekših i menjših ladjah je svega skupa prisutnih bilo vu tem strahovitim boju. Predi, kak bi dalje govorili od te velike morske bitke, na znanje damo našim čitateljem, da su vu toj bitki englezi strahovito vnođo izgubili i jako biti bili. One englezke ladje, koje se nisu vtopile, su morale pobeći.

Englez se je vre od početka tabora grozil nemcu, da bu na morju vre pokazal svoju jakost, samo naj se sastane s nems-

kom morskóm vojskom. Ali za to se nije podufal englez svojimi ladjami pokazati na morju. Vezda je ipak nabral svoje najveće i takaj svakojačke druge menjše ladje, pak s njimi išel med Švedskom i Danskom ležicu Skagerrack zvano morje, da tam zatvoru i prepreči morskú trgovinu. Nemska vlada je zazvedila ovo englezko nakćenje, pak je svoje morske ladje poslala na ono isto morje, da se suprot stavi englezom. Nemski zrakoplovi iz visine su našli na morju plivajući šereg englezkih ladjah, pak su znake davali nemskim ladjam, gde se englezke ladje i njihovi mornarski šeregi nahadjaju. Englezke velike ladje su se na velikoj dalečini tak za male vidle, kak je jeden skrļjak veliki, ali kajti su nemci dobre morske štuke imeli, od 20 kilometrov dalečine su počeli strelati na englezke ladje. Izvućeni i praktični nemski oficiri su i iz takve velike dalečine pogodili svojimi štuki englezke ladje. Ako jedna, iz morskih štukov izprožena velika kuglja pogodi koju najveću ladju, dosta joj je, da se vtune.

Da znamo, kak su velike najveće englezke morske ladje, izmed kojih su englezi izgubili pet, ovdí jih opišemo: Kraljca Mary zvana ladja je 201 metrov duga, 27 metrov široka. Višesa je ober vode, kak jedna velka cirkva. Ova ladja je nosila na sebi 37 štukov i 1020 morskih vojnikov. Varspit zvana ladja je još vekša. Ova je imala na sebi 48 štukov i 1200 morskih vojnikov. Ove, pak još druge tri skoro tak velke, pak osem srednje vrsti ladje su pogodile nemske kuglje, tak izmed jako velikih i srednje vrsti velikih ladjah su 13 vtonule, s njimi i svi štuki 222 pak ober 6 jezer morskih vojnikov, (marinerov). Izvun toga se je vtonulo još vnođo menjših ladjah, kojim se broj išće nezna. To je takov zgubiček, da je i za bogatu Englezku neizmerno veliki zgubiček Napuhnjena Englezka je vezda vu tugi, ar to nije nikada mislila, da bi ju na morju slabeša nemska morska vojska nadvladati mogla. To je opet takvo pripećenje, kak je vu bibliji Golijatovo, gda je slabeši David s Božjom pomoćjom nadvladal napuhjenoga i jakoga Golijata.

Nemci su takaj izgubili tri vekše i ne-

koliko menjše ladje, pak 1394 marinerov. Ali kaj je to prama englezkomu zgubičku? Englezka je izgubila četrti del svoje morske sile.

Vu Berlinu, vu Beču, pak vu Budimpešti, gda su telegrami došli od ov veliki nemski dobiček, su vojničke bande hodile po ulicah, hiže su bile s zastavami nakćene i celo stanovništvo se je veselilo i dićilo nemske mornarstvo (marinerstvo).

Pri Verdünu su nemci takaj lépo napredovali i vu prošlim tijeđnu dve velike bitke dobili, vu kojim su polovili više kak 3000 francuzov, odzeli od njih 6 štukov i 30 mašinastih puškah.

Na ruskim frontu je rus opet počel navalu na naše šerege. Moremo se nadjati, da bumo od ovog bojnog polja vu dođućim tijeđnu opet glase — i Bog daj! — dobre glase ćuli.

Od mira pišeju ćeloga sveta novine. Svaki bi vre rad, da bi mir postal. Političari veliju, da bude do oktobra za sigurno konec taboru, ali predi se mora jošće nekaj znamenitoga pripetiti vu taboru, ar niti francuz, niti englez, niti pak rus nepriznaje, da su biti i nadvladani. No, ako hćeju, da budu još bolje biti, budu i to dobili. Naši neprijatelji su ve vre takvi, kak kartas, koj je vu zgubičku. Reskera, dok kaj ima, pak misli, da se sreća morti preobrne. Naši neprijatelji takaj reskiraju još ono malo, kaj imaju, dok budu fuć, pak pangrot. Mi, pak nemci nikaj ne reskiramo, nego držimo ono vu naših rukah, kaj smo si s marljivostjom i vitežtvom priskrbeli do vezda, tojest kečke naših neprijateljov. Gda budu ovi nas za oprošćenje prosili, onda budemo jim mir diktovali. Ako pak nas nebudu prosili, onda jih malo još za lasi stepemo, da jih na postenje navćimo.

Daj Bože, da se toga s ćim predi dočekamo, pak neprijatelje naše tak ponizimo, kak su ovi nas šteli poniziti, pak izrobiti i vuništiti.

Izpunjeno proročanstvo.

Pred Kristuševim narodjenju par sto let med ljudi bili su tak dobri i Bogu povoljni starci, da je sam gospodin Bog iz

neba došel, pak s njimi se spominal i obećal njim Spasitelja i svetlost ovoga sveta. Nadalje, da bu On dokazal njim, kak se štije Bog, roditelji i stareši.

Gda su ovi starci pomrli, njive duše bile su vu kmici, ar nega bilo svetlosti. Vnogo lét jesu ove svete duše skup spravile i išle su pred nebeska vrata prosit oca nebeskoga, da naj se njim smiluje, pak da naj jim da svetlost.

Velika borba bila je pred nebeskemi vratu. Duše iz vuna jesu prosile:

»Otec naš! daj nam svetlost!«

Angieli i arkangjeli jesu govorili:

»Idite duše na svoje mesto! Niste vrédne, da jedna persona iz tronusa ide i za vas da trpi!«

Ali duše jesu bolje prosile: »Otec! smiluj se nam, daj nam svetlost!«

Druga persona Bog Jezus Kristus je privolijl, da ide na zemlju, ali angjeli i arkangjeli jesu rekli: »Nejdi, ar znaš, kaj te čeka. I sam Otec Bog nebeski je rekel:

»Nejdi, ar znaš, kakve muke čekaju, da nisu vrédne duše človečanske, da za nje tuliko trpiš, ar je človečansko srce trdeše od kamena, gorše je od oroslana i čemerneše od kače. Budu te psovali, bičovali s trnjem korunnli i mrcvarili. Na tebe križ metali i po Jeruzalemu pregnjali i živoga na križ prekovali.«

Druga persona Jezus Kristus je rekel: »Otec moj nebeski! Svu naturu človečansku hočem na se zeti i vu naturi človečanskoj se roditi, pak sva ova hočem trpeti, samo nečem niti jednu dušu pogubiti.«

Gda je Jezus Kristus ovo izgovoril, na jentpu je anjel Gabriel bil poslani na svet k devici Mariji nazvešcat, da bu prijela sina od Duha svetoga. Ovo se je sve izpunilo. Jezus Kristus se je rodil i sva ova trpel, na križu vumrl. Stupil je najpredi doli nad pekel, da oslobodi duše starih otcov naših i da njim daje svetlost, kak njim je bilo predi obećana.

Kada je Jezus došel po one svete duše, tam je našel Judaša, koj ga je predal. Sramuval se je Judaš pred svojem meštrom, odgovaral se je i rekel Judaš Jezusu: »Gospone, meni je ovdi prav.«

Jezus Kristus je zel duše pravedne i odpelal je vu svetlost vekivečnu, a Judaša je pak zaprl vu vekivečni pekel. — Staro proročanstvo se je izpunilo, to svedoči sveto pismo.

Staro proročanstvo se je sve izpunilo, a vezda ide novo proročanstvo.

Pred par letah bilo je obznanjeno, ako se nebudemo k Bogu obrnuli i popravili, da bu nas dragi Bog kaštiguval s velikim laborom, gde se budu kralji i cesari svi jeden proti drugomu izbunili. Ovo proročanstvo smo se vezda dočekali, ar se već neštije Bog, kak bi se moral poštuovati, a još menje se poštuju stareši, ar se nepoštuje niti jedna Božja zapoved, a najmenje se poštuje četrti zapoved.

Gospodin Bog nam je zapovedal, kak moramo poštuovati Stvoritelja Oca Boga Nebeskoga, kak moramo poštuovati oca i majku, svoju. Koj bu poštuval oca, majku i stareše, on bu dugo živel na zemli.

Ali ova zapoved Božja se vu vezdašnjih vremenih pri vnoгих mestih i familijah ne drži tak, kak bi trebalo. Vidimo na sve strani žalostno življenje, kak se događa s starešemi.

Gda se mladi oženi, nije vre zadovoljen. Tak, tak dugo sili oca, da mu mora ves imetek prek dati. Onda, gda je on gazda, već otec nesame niti čmrgnuti nego mora lho biti. Žalostno je viditi, da stavec, koj je lépi imetek preskrbel, danas nema ništ, i tam mu je tak. Kada sin, ili zet proda blago, ili marhu, ima dost penez, ali se za to nesmiluje starcu, da bi mu par krajcarov dal. Ako se vupre i zaprosi, već nad njim škriplje i gledi, kak stari kakvu reč neće. Ako mu je ne po volji, skoči k starcu, pograbl ga i nemilo ga kotura i stuće ga tak, da se nemre gibati. Onda zeme penez, pak ide k fiskaliusu, plati par sto korun, pak daje napraviti tak da bu on sam gazda. Onda se takvih tri četiri zideju, pak pripovedaju jeden drugomu, kak je staroga praseca fest namazal.

Draga moja bratja! ovo je žalostno videti pri vnoгих familijah. Takvi nebudu se včekali, da bi jim takaj deca rekla: stari prasec, ar vre vu mladosti pogineju. Ovi imaju srce trdeše od kamena i gorši su od oroslana, hočem reći, od kače, ar nemaju smilovanje prama onomu, od koga su imetka zabadav dobili.

Nikaj za to! Ako su na ovom svetu mogući nadvladati svoje stareše, ali kaj bude na drugom svetu On rekel, koj je gori vu nebu?

Tuskeszentgyörgy.

Sztanics Anton.

SveteK i trojaki.

Denes Jezus Nam pošilja dara Duha Svetoga i daje nam svoga mira od Dvora Nebeskoga. Srećen je ovaj mir, koga nam dragi Jezus pošilja. Ali dragi Jezus opet te prosimo podeli nam ovoga svetovnog mira, za kojim saka prava duša željno čaka, da sve t-zkoče ovoga sveta pretrpimo. I dobrovoljno podnosimo, s kojima nas naši neprijatelji uništiti očuju. Nedaj jim Bog preobladati, ako po krivim putem želju zadobiti po tvojem gori stajanjem dragi Jezus dara duha Svetoga, koga nam pošiljaš. Zbudinaše grešne duše iz ovoga grešnoga življenja, zbog koga čeli svet žalosti trpi za našimi milimi vojniku, koji se moćuju po širokim svetu. Kak čmelica po cvetu, radi bi oni znami denes na ov veliki sveteK raduvali i veselili, ali na velku žalost, nemaju doma. ZoiKnuli su zmed nas i vnoгi-vnoгi za naveke. Zgubila je vnoга majka sinka, koga si je nahranila sebi na lehka. Pod stare dane najte za to dvojitl drage matere, nego zozovimo Jezusa i dara Duha svetoga, da nas razsveti da bomo mogli podnesti ove žalosti, koje smo si zaslužili, zaradi naših grehov. Zmislite se drage gublne žene, koje pare svoje izgubile. Najte za to Boga bantuvati, nego ga moramo ljubiti. Molite se za nje na denesnji den, da jim dragi Jezus pomore, da budu mogli srečno vovjuvati, i milu Domovinu braniti, od neprijateljov naših. Da jim budu mogli reći: »Otec oprostijim, ar neznaju kaj delaju,« kak je Kristus s križa molil za svoje neprijatelje. Naše srce bi moralo takvo biti.

Ako bi steli, da bi nam mir nastal, samo kričimo, da bi nam Bog mira dal. Ali na žalost da ga nesmo vredni, kajli sve velike zločestoče na svetu med nami zbog česa nam dragi Jezus nedopušta mira.

Dragi Jezus i dara Duh Sveti pomilujte

Ki one mile siromake, koji su zarobljeni. Nesmemo se mi na to zabiti, za nje kak su morali ođiti u daleku nepoznatu zemlju. Molimo se denes za nje, da se skim predi bi čekali zelenoga mira.

Daj nam dragi Jezus, kaj se bomo mogli si skupa zastati, ako na tim svetu ne, bar na drugom svetu.

Ar je vnoгi spustil svoju dušicu za nas i za našu milu domovinu. Nemremo mi je pohoditi, niti svečice vužgati. Grobi su predalko, do njih putovati. Nek jim moramo reći, naj jim bude lehka ta črna zemlica, kaj se zveličile i njive dušice. Dragi Jezus i dara Duh Sveti razsveti ti sve nas vu sužnoj dolini, koji kričimo, Smiluj se nam, smiluj Sin Boga jedini. Dara Duh sveti pomiluj ti se one sirmake, koji po spitali javčeju, od Boga pomoć prosiju. Molimo se i mi za nje, da budu mogli ove težke boli svoje podnesti, ogledaju se sim i tam, gdo bi jim suze obrisao, i rane zavezao. Nemremo do njih, ar su predaleko od nas, da bi je utišili i suze obrisali. Sunce jim zahaja, duša čese delit, nemre više jim meseč svetit. Naj se veseliju, raja vuzivaju. Svepreminući dušice vezdaj nazadnje sveti Križ prekriži, putnike naputu, domače na domu, dečicu na stanu, pokojne vu grobu. Amen.

Falen budi Jezus Kristus.

Felső Vidafalva.

Vinczetics Ágota.

Velika bitka na morju.

Majuša 31 ga zišla se je englezka flotta sa nemskom na morju vu Škagerrak zvanim morskim klaujcu. Na sveto to je bila najveksa bitka na morju vu koji su nemci preobladali engleze i njim više kak od čele flotte peto stran potopili. Vu bitki od obedve strani prek dvesto ladjih je nazočno bilo.

Dvajsti dva mesecov se je englezka flotta skrivala i něje ufala vun na odprto morje, jerbo je straho bila od nemskih pod vedom plivajućemi ladjami. Englezi navěk su kričali, da odnjih něga nikoga jakšega na morju i stopram vezda su se zmislili, da to bi i skazati morali i svrho toga su po iskali na morju puno menjšu nemšku flottu, koja jim je onda pošteno odigrala. Nemci barem su menje ladjih imali, pustili su se vu boj i tak su zbilj engleze, kak jih je još nigdar nišci ně. Potopili pak su jim nemci tri najvekse ladje, tak zvane dreadnoughte. Od ovih ladjih vekših ga něga. S vun toga potopili su jim dvě druge taborske ladje, dve menšje, dvě torpedó ladje, puno menjših ladjih i jedno podvodom plivajuću ladju.

To je takov strahoviten zgubiček, kakvoga još něga bilo na morju. Nemci su takodjer imali zgubička ali niti peto stran ně tak velikoga, kak englezi. Englezi navěk su se grozili, da vuništiti budo nemško flottu, ali dvajstidva mesecov ně su ju ufali poiskati.

Tridesti prvoga majuša popoldan se je počela bitka i čelo noć je trajala. Iz Hóringa je došel najprveši glas, da od morja strahovitno strélanje se čuje. Pollam pak su ribari došli, koji su javili, da pri Škagerraku strahovitna morska bitka traja. Vidli su, da više englezkih i nemskih ladjih se je potopilo. Skorom čela englezka flotta se je vu ovi bitki vuništila. Kad je malo pretalo strélanje, ribari su opet na morje odišli i vidli su, da više englezkih ladjih se žuri proti domu. Na lice mesta pak su svako-

jacki falati od ladjih plavali, čuni spotrli i prazni i nezmerno mrtvih soldatov, koji su na ladjah bili.

Vise ladjih se je žurilo na lice mesta, da obraniju još one, koje je moći bilo. Englezke ladje su pobegle i samo nemške su ostale tam, da pobereju mrtve predi, kak bi se proti domu obrnule.

Najpredi dvé menjše flote su se zisile i odmah su počele strélati. Samo pollam su došle skup i glavne flote. Popoldan ob peti vuri su spazile nemške ladje četiri englezkih i odmah su se uanje navalile.

Englezi su odmah za pomoć prosili po iakrenim telegrammo. Za pol vure došle su šest velike i puno menjših ladjih na pomoć. Nemci su pred englezko flotu došli i odmah su jim dvé velike ladje i više menjših potopili. Opet za pol vure pet najvejših englezkih ladjih je došlo, ali došla je i nemška glavna flota. Sad se je započela strahovitna bitka vu koji prek dvésto ladjih je nazočnih bilo.

Nemški štuki su tak silno delali, da englezke ladje žurno su štele vuji. Nemški dvajstosm centimeterni štuki puno dale su nosli, kak englezki trideset i pol centimeterni. Englezi opet stém hoćeju svojega špota tajiti, da nemci su četerdesetdva centimeterni štuke imali i proti ovim niti najvejši englezki štuki nē su se mogli braniti.

Kad su orijaške englezke ladje došle proti puno menjši nemški flotti, onda je nemški zapovednik male torpedo ladje poslal proti jim, koje su strahovito zdelale englezke ladje.

Cela englezka flota je vojuvala proti nemški i kad je već strahovitnoga zgubička imala, morala je spoltivo pobeći. Takvo bitku su englezi nigdar nē zgubili još na morju, kak je ova bila. Još pred nekojim tjednom englezi su gizdavo se tukli po prsah, da nemci je nigdar nebudo mogli na morju preobladat. Neznamo kaj budo sad zmislili.

Kad je glas došel vu Berlin, da je nemška flota preobladala englezko, strahovito veselje je nastalo; vu Londonu pak ravno onu vréme velika žalost. Razmi se, da englezi nebudo šteli pred svetom prepoznati, da su biti bili na morju, ali to itak zato znamo, da više jim nebude kuraž s nemskom flottom se ziti. Englezke orijaške ladje opet se budo doma skrivale i nebudo ufale vun na odprto morje.

Poslušajte bratja!

(Pësma.)

Poslušajte bratja, oj seljaki!
Kakvu hočem pësnu ispëvati,
Pësnu tužnu, ar veselja nema,
Od kada se rujna krv prelëva.

Došlo nam je lépo protuletje,
Doneslo je svakojačko cvëtje,
Ovo leto devetsto šestnajsto,
Poslušajte sada proročanstvo.

Vele žene, došlo je oranje,
I za njim još gorice kopanje,
Da je barem kakov stari gazda,
Koj pokaže, kak se slaže brazda.

Za kopanjem dojde trave košnja,
Tužna žena po glavi se čošlja,
Gdo bu travu joj pokosil vezda,
Gda si kosu nit nabrusit nezna.

Ali došla bu i žetve vura,
Tu se žena poprijeti mora,

Nema što joj žito dopeljati,
Niti žito da joj što premlati.

Trebala bi na pajtin voziti,
Da bi mela koga isprošiti.
Dobri ljudi, koji su joj bili,
Već su oni to se pozabili.

Sada treba još vu šumu iti,
Da je barem koga tam poslati.
Gazi žena blato do kolena,
Ar pomoći nikve nema ona.

Do sad barem naši obšitari,
Koji nisu niti preveć stari,
Sënokoše, polja obdelali,
Sada budu nuter rukovali.

Tužna žena s decom premišljava,
Ar njim japek iz doma se spravlja,
Što bude nas ve sirote hranil,
Što nas bude va nevolji branil.

Dok smo tebe otec mi imali,
Za nevolje nikve nësno znali,
A sad japa nas sirote stavljajš,
Hoćeš, nećeš, za nas zaboravljajš.

Plače žena, plače tužna mati,
Kak se bude sada rastajati,
Kaj bu tvoja sirotinja mala,
Koja te do sad nije poznala.

A nit bude kada te poznala,
Nit za tvojeg hladen grobek znala,
Deca draga molite se Bogu!
Ja vas više hraniti ne mogu.

Anda dragi moji domorodci,
Kakti i mi svi skup ratoborci,
Budmo verni našoj domovini,
Osobito medjimurski sini.

Živila lépa naša Magjarska,
Koja ima još dosta junaka,
Živil naš kralj Ferencz József prvi,
Vilmoš drugi saveznik marljiví!

Varaždinske-Toplice.

Totta István
iz Ligetvara.

SVAKOJAČKE NOVOSTI.

— Ruska ofenziva. Minući tjeden strahovitnom moćjom su rusi pčeli na čeli već kak tristopetdeset kilometrov dugi liniji na naše pozicije vdirati. Naši na čelim frontu pripravno su je čekali. Rusi po stari navadi opet sedem, osem švarmlinije tiraju jedno za drugom na mesaro i to negda na dan po petput. Ruske švarmlinije sveksinoma već štuki pokosiju i nemoreju do naših drotov dojtí. Negdi se pripeti, da dojdeju do drotov, ali to moć nēmajú da bi prek mogli vđrti. Samo pri Okni su rusi tuliko štukov na skupljali i t kov ogenj su dali, da su naši iz prve linije vu drugo morali se poteći, jerbo nēje bilo moguće duža vu prvi liniji ostati. To ravno nikaj neznamenaju, jerbo to se vu ovim boju već vnoigup pripetilo, da jeden drugoga je malo nazat stisnul. Kad su ruski štuki malo preskali strélati, naši su nazat zavzeli prve jarke i od pollam su opet vunjih. Na čelim frontu drugdi su rusi još nikaj nē mogli postiči.

Vu veliki borbi zaderžali su naši svoje pozicije. Velika bitka kak se naprē vidi, duže vremena bude trajala, jerbo rusi još velike rezerve imaju. Rusi najbolje med Olikom i Mlinom vdiraju i ovdí su najveške bitke bile, ali za vezda ruska ofenziva još nikaj je nē postigla, pak se vidi, niti nebude. Rusi već do vezda strahovite zgubičke imaju vu mrtvih i pležeranih. Rus neće ljudstvo premilovati i s človečjom krvjom sparati.

— Kitchener se je vtopil. Kitchener englezki minister je najviše zrok tomu, da tak dugo traje boj. On je šbesil celo Europu proti nam, najmre pak tajijane. Sad na jedni taborski ladji vu Russiju se je žuril, da opet i ruse malo zđela, koji su bormeš već pripravni bli zaključiti boja. Kitchener svrho toga je isel vu Russiju, da ruse nagovori, da s čelom moćjom naj tiraju dalje boja. Na ovim putu ga je postigla boja sudbina. Ladja je na oknu došla i vu zrak je zletela Ruzmi se, da nēje sam Kitchener bil na ladji, neg njegvi svi bolši prijatelji, koji su krenjenja držali. Sad su svi skupa na dna morja došli na veselje čeli Europi i morskim ribam.

Kitchener general je rekel, da boj dvajstí lét mora trajati i on je to bil, koj je rekel, da Nemškoga orsaga samo tak moreju preobladati, ako se predi čela Europa vunisti. S Kitchenerom skup je sad i dugo trajučí boj na dna morja došel i puno predi se bude mir sklopil, kad njega nebude. Nēje mogel doiti vu Russiju i stém krajsi bude boj i nebude dvajstí lét trajal, kak je on stel.

— Bulgarska službena prijava. Bulgarsko sođacko zapovedništvo juniuša petoga je ovu prijavu poslala iz saloničkoga fronta: Na macedonskim frontu nēje se nikaj važnešega pripetilo. Čela operacija iz toga stoji, da se patrole negda zideju i negda se i štuki oglasiju. Juniuša tretjega su naši štuki dvé kompanije neprijateljske šinom rezirali od Popovo sela na sever. Dvé druge kompanije presitili smo, da ostaviju šance na 570 zvanim bręgu i da vu selo vujdeju Taj dan zrakoplovci na Doiran varraš su bombe hitali, ali nē su nikakvoga kvara zrokuvali. Juniuša četrtoga od Doiran zvané mlake na ishod prijeli smo jedno francuzko patrolu, koju je jeden kadet vodil. Zadnje vréme francuzi počeli su svoje patrole vu grčku ili tursku opravu oblačiti, da nas stém variju.

— Iščeju mrtvo tělo Kitchenera. Hampshire zvana ladja, na kojoj je Kitchener general bil svojemi oficiri petoga vnoči je na oknu došla. Iz brega vidli su, da četiri čuni su ostavili ladju. Veliki v.ber je bil i morje jako se je burkalo. Nekoje ladje odmah su se na lice mesta žurile. Jedna ladje čelo okolicu je previzitërala ali samo pričene čune i mrtva těla je našla. Ladje su i nadalje tam ostale i dale iščeju po morju, ali brščas već nikoga vu življenju nebudo našle.

Na žalosten glas čeli London se je zabunul i vno go črnih zastavah je videti povulicah. Kitchenera više nebude, jerbo vu velikim vihu segurno su svi čuni se prehitili. Segurno da se je nišči nē smrti oslobodil. Niti jednoga človeka su nē mogli osloboditi i dovezda samo šest mrtvih su iz morja vun potegli. S Kitchenerom dvajstí sedem visokih šaržih oficirov je bilo na ladji.

— Turčini zbili su ruse. Turčini vu Kaukazuš hitro su se na ruse navalili i četirinajst kilometrov su je dalko pretirali. Vu ovi bitki rusi prek tri jezero mrtvih su imali, prek jedno jezero pak su jih turčini zarobili. Mairam i Kope zvane bregu su opet turčini zavzeli, na kojih su rusi jake tvrdovine i moćne pozicije imali. Turčini su već iz cele Mzopotamije vun pretirali ruse. Takodjer vu ovi bitki turčini zadobili su dva štuke i vno go municije od neprijatelja.

Kak iz toga vidimo, rusom niti vu Aziji

neje dobro. Turčini svojem vitežtvom i našemi štuki opet nazat budo zadobili zgubiena mesta, koja su samo s velikom mukom mogli od turčinov prevzeti.

— 5500 marinerov i dva admirali su mrtvi ostali vu morski bitki. Iz Londona pišeju, da po njihovim računov vu morski bitki pred Škagerrakom najmenje pet jezer petsto marinerov su zgubili. Smed ovih je tristodvajstidevet oficirov i dva admirali. Hood i Abuthoot admirali su mrtvi.

Oni oficiri i matrozi, koji su nazat došli vu Engleziju, povédali su, da nemci takvo svetlost su pušćali na englezke ladje, da su svi kanonéri takrekuć oslepili i né su mogli strélati. Poleg ove izvanredne svetlosti né smo prav vidli gde i kak stojiju nemske ladje i ravno svrhu toga smo imali tak veliki zgubiček.

Nemški štuki puno su jaksi i dale nosiju, kak englezki i nemci su tak zdalka strélali, kaj su je englezki štuki né mogli doseći. Od strahovitnoga strélanja tuliko crkjenih rib je plavato po morju, da su se menjsje ladje né mogle g'bat.

KAJ JE NOVOGA ?

Kak su se srbi spravljaljali vu boj.

Dobili smo laufgabota.
Bezi Regiment vojački,
Trepet svim nam i straloha,
Makar stari smo dečaki.

Ajde braćo vu dva reda,
Trebá nam se maširati,
Pušku z ruk nijeden neda,
Ak bu treba i bežati.

Ajdemo sad nad magjara,
Da uzmemo si Bosniju,
Povisimo svoga kralja,
I malenu Serbiju.

Da nam bude veća zemlja,
Veća, kak je bila kad,
A ne mala kakti zemlja,
Tomu bu i Petar rad.

Na bojnóm polju.

A ti Petar svetlji kralju,
Idi ljepo sada vu Niš,
Mort bu stiska v Beogradu,
Pa tam štiti kak jeden miš.

Dobro jutro oj srbski kum,
V Beogradu nega mesta,
Beže z njega svi srbi v onu,
Da njim je prevuska cesta.

Dober večer ti Petar kum,
Tak su bugari skrivali,
Ajde Petar iz Niša vun,
I dalje ga natrali.

Badava pèvali srbi,
I veseli su bili tak
Jer su svi bežali trdi,
Kak v životu išše nikad.

Ficz Ernő honved.

— Srečne trojačke svétke želimo svim našim čitateljem, predplatnikom. i suradnikom i želimo osobito skupa zdravje i s čim predi stalen mir na celim svétu!

— Poštarina bude dražeša. Karte dopisnice budu 8 fillerov. 10 fillerni biljezi pak 15 fillerov koštale. I za telegramme bude se već plaćalo. — Cigarje i cigarelini su vre od prvoga júniusa dražeši.

— Vumrla je supruga gosp. Szegő Izidora vu Alsó Domborovi. Pokojna nije mogla dugo podnašati one žalosti, koje je smrt njejnih sinov i brata na bojnóm polju zrokovala. Živela je 61 letah. Pokopali su ju vu Alsó-Domborovi 24 ga majuša.

— Željezni penezi. Vu mesecu júniusa izlazili budu 20 fillerače, penezi, koji se vezda kovaju i iz kojih bude vre odlična svota na skorom gotova.

— Kojemo je mrtev glas bil. Zevorc Antala sin iz Felsőpustafa občine taki od početka boja pležerani je bil vu Srbiji i srbi su ga zarobili. Od potlam n'gdar neje nikakov glas došel odnjega i roditeli čisto su mislili, da je već mrtev i tak su višeput dali mešu služiti za njega. Sad za dvé leti potlam pisal je dimo iz Taljanskoga, da je tam zarobljeni i za vezda je zdrav.

— Veliki potres vu Taljanskim. Sad, kad naši slavni šeregi tak gliboku ho-

diju već vu taljanskoj zemlji, opet je pravice Bog kastigal talijane i veliki potres poslal na nesrečen orsag. Vnogo varasov i selah se je opet vuništilo. R'mini varas Čes polovicu je porušeni. Vnogo cirkvih i palača se je vuništilo. Kvar je opet više milijunov. Tak jaki je bil potres, da tijam i vu Horvatskoj zemlji su ga čutili i ovdje je takodjer menjsi kvar zrokoval. Grof Tisza István ministerpredsednik pet jezer korun je poslal na ov cilj.

— Moraht majur od ruske offenzive. Moralit majur ovak piše od ruske offenzive: Kervava bitka se je započela od Kolkitova tijam do Cernovca skorom na četiri sto kilometrov dugi liniji. Više milijunov vojnika bi nucali rusi, ako hoćeju predreći magjarske i nemske dobro složene dekunge. Naroda niti vezda nebuđo šparali rusi i strahovitno vnogo budo opet alduvali za svoje saveznike. Od Verdüna i Lombardije kričiju francuzi i taljani za pomoć i rusi su je opet poslušnuli i opet sami sebe budo alduvali.

Istina, da poleg ove offenzive opet duže bude trajal boj ali to samo rusom bude na skodu, nam nebude. Od Rovno festunga su počeli rusi napredovati i navalili su se na Linsingen generala liniju, koja pri Styr vodi stoji i koju Linsingen već leto dan brani.

Rusi bi samo tak mogli nekaj postići, ako bi mi iz ovoga fronta na drugi front morali vekeš šerege poslati, ali to se nebuđe pripetilo i rusi ravno tak se budo vu svojim računov vkanili, kak su se 1915 ga leta vu karpatski bitki.

— Velika ruska offenziva. Od Cernovica na sever strahovitna bitka još podjednoma traja. Júnjuša šestoga devet vur dugo su rusi tak pošilali granate i šrapnelle, kak dežd i samo po ovim strahovitim ognju su išli na sturmu, po stari navadi vu veliki čopori. Vitezke naše čete, koje su pri Dobronoucu devet vur dugo terpele strahovitno strélanje, triput jeden za drugim su nazat zbiile ruse, koji su opet jako veliki zgubiček imali. Naše čete opet su imale priliku svoje vitežtvo skazati, naši kanonéri pak su tak točno strélali, da su vu više mesti potišili ruske štuke. Rusi takodjer imaju takve štuke, koji jako dalko nosiju i s ovami se počneju naprediti strélati. Podvečer malo je mir nastal, ali drugo jutro stém bole su počeli rusi strélati, koji su od japancov i od Amerike opet nezmerno municije dobili.

Naši zrakoplivci celo vréme vu zraku su se zadržavali i vnogo bombah su hitili doli na neprijateljske jarke. Jeden nazočen je povédal, da ruski granati tak su s orali pred našemi jark h zemlju, kak dabi s plugom što bil s oral. Naši štuki od kraja su l'ho bili, ali kad su se i oni oglasili tak se je tresila zemlja, kak dabi potres bil. Proti poldanu se je stopram počela sturma, ali naši štuki su takov ogenj davali, da rusi niti jeden koračaj su né mogli napred dojt. Rusi su opet jako veliki zgubiček mogli imati.

Med poldanom malo je henjal ogenj, ali popoldan opet se je s celóm močjom počel. Neprijatelj na Okna liniji smrđljivim zrakom napujene bombe je strélal na naše pozicije. Ove štuke, kak se čuje, francuzi su ravnali.

Ruski zarobljeniki tak povédaju, da to je zadaja ruska offenziva, vu kojoj samo rus-

ko poštenje hoćeju nazat zadobiti i da pred Europom skazeju rusko vitežtvo.

Tak je minul prvi i drugi dan na bes-sarabinskim frontu.

— Na taljanskim frontu. Čudnovito je sve točno bilo pripravljeno na taljanskim frontu, ravno tak, kak pri Gorlici, Belgradu ili pri Lovčenu i kad se majuša 15-ga počela naša ofenziva svaki štuk, svaka kola, svaki človek na svojim odredjenim mestu je bil.

Naši vodji dobro su se navćili vu Srbiji Albaniji i Montenegri, kak treba med planinama boja tirati. Kad su majuša petnajstoga štuki se oglasili, taki prvi dan pomeli su prve taljanske dekunge i takov ogenj su h'tali, da taljani né su mogućni bili svoje rezerve vu ogenj poslati. Žmehki štuki jako točno su strélali i podesetlinili su taljane, koji pak su živi ostali, svi su preplašeni bili. Taljanski štuki takodjer su dobro strélali, ali naši su je fletno potišili.

Taljani nezmerno velikoga zgubička su imali, najviše pak vu mrtvih. Vu jedni mesti tak su obkolili naši štuki bežeće taljane, da su čeli redi se doli rusili. Samo na jednim jedinim mestu je prek dvé jezere mrtvih ostalo.

Negdi su tak divjo morali pobeći, da su niti na to né imali vremena, da barem žmehke štuke pobereju i vuništiju. Dvajsti osem centimeterne taljanske štuke su naši preobrnlji i s njimi su dalje strélali na neprijatelja i na po breg h stojeće svako-jacke tvrđovine. Negdi pak su na voze municije naši naši, koju su taki mogli nucaći.

Da je to sve tak hitro iš'o i pionerom je treba diku dati, koji su hitro popravili pute i moste po kojih su naši mogli za vremena municiju i stroška prebaviti onim koji su tak hrabro vojuvali.

— Eksplođeranje petroleumskoga zvirališća. Vu Romaniji Stiará Romana družtva jeden petroleumski zdenec strahovitim pucanjom je eksplođerál. Po eksplođeranju zdenec na dan devetdeset i dva vagonov čistoga petroleuma da. Razmi se, da sve pazljivo su odredili, da nebi se blizu ogenj pripetil.

— 350 jezer bulgarca i nemca vu Macedoniji. Ruskoje Slovo novine pišeju, da centralni orsagi najmenje 350 jezer vojnika imaju vu Macedoniji k tomu pak dan na dan dojdeju friške nemske čete, koje su nemci né iz fronta zeli, neg iz one rezerve koju vu orsagu imaju.

— Galicijnski begunci. Službeno javiju, da za kratko vréme svi oni galicijnski begunci slobodno budeju nazat dimo došli, koji su iz zlocovi, brezani, podhajcei, stanislau i kolomeai okolice morali pobeći. Sad već i po Galiciji nazat zidjeju spodrtá sela i doklam sve bude gotovo, stanovniki vu barakaj budeju stanuvali.

Pěsem batrivosti.

Primem pero vu svo desnu rukiću,
Pak vam pišem jednu malu pěsmiću.
Koja ovak vam se bu započela,
Iz »Muraköz« novin se bu čitala.

Drugo leto našega razdruženja,
Kak smo dišli z maloga Megjimurja,
Istina da žalost bila velika,
Žene, deca za nami su plakala.

Al pogibelj veška nam se grozila,
Koja vnogoga je z doma spravila,
Ar je dužnost bila naša svakomu,
Branit lěpu rodno zemlju Magjarsku.

Rusi su nas šteli nekam stisnuti,
Ke smo itak mogli mi nadvladati.
I tak smo zeli još Poljsku zemlju.
Za ku rusa bolelo bu vu srcu

Pollam zbili srbsku celu čitavo,
Kralju Petru zeli njegvo kraljevstvo.
A ciganjeka gora črna lažljiva,
Za tim fletno straha svega spoznala.

Prěk se onda ona nam je predala,
I oružje doli je položila.
Nikita je vušel nam vu Francuzku,
Odkud beži s Petrom dalje v Englejsku.

Ar prijatelj nemeč blizo Pariza,
Bombardira več varaša Verduna.
Zbil je predi skoro celu Belgiju,
A mi još nevrednu to Italiju.

Tak nas mira skoro budu prošili,
Tě naši nevredni neprijatelji.
Daj nam dragi Bože to doživeti,
Ar smo vředni sini našoj Magjarski.

Vernost našu jesmo mi izkazali,
Makar vnođi od nas su poginuli,
Koje Jezuš dragi bude naplatil,
I dušice njive k sebi uastanil.

Za to velim vam dragi megjimurci,
Žene, deca kak takajše vi starci.
Najte duže tak jako tuguvali,
Budte jošče jedno malo strpljivi.

Skoro bude vedro nebo za nas sve,
Koj nas dimo sve skupa izrespuste,
Jezuš mili, koj nas do sad je branil,
Bude jenput sve skupa i namiril.

Ar ja poznam njegvu pomoč veliku,
Da sam mogel dojtii nazaj v Magjarsku.
Gdě sem pisal ovu malu zadaču,
V Komaromu, v garniskom išpitalu.

Komárom, špital.

Zsidov Pál
iz Henisfalve.

GABONA ÁRAK/CIENA ŽITKA

MÉTERMÁZSA	1 METERCENT	K
Buza	Pšenica	32.—
Rozs	Hrz	24.—
Arpa	Ječmen	24.—
Zab	Zob	24.—
Kukorica uj	Kuruza suha	29.—
Fehér bab uj	Grah beli	40.—
Sárga bab	Grah žuti	40.—
Vegyés bab	Grah zmešen	40.—
Kendermag	Konopljeno seme	50.—
Lenmag	Len	50.—
Tökmag	Koščice	100.—
Bükköny	Grahorka	30.—

Egy nyomdász és egy papirkereskedő tanuló

felvétetik

Strausz Sándor

könyv- és papirkereskedésében, könyvnyomdájában Csáktornyan.

Egy jó családból való fiu
azonnali belépésre

tanoncúl felvétetik
Mózes B. bőrkereskedésében
Csáktornyan.

KÉZZEL HIMZETT

blouzok, aljak, gyermekruhák, minden nagyságban és fej-
kötők magyar stílusban, nagy vételre keres külföldi cég.

Főtítelek: elsőrendű munka jó anyagon.

Ajánlatok kéretnek, Budapest, Márton-utca 35/a. földszint 1.

1654., 1655—1916.

Árverési hirdetmény.

Az illetékes községi képviselőtestületek véghatározatai alapján közhírré teszem,
hogy a községi

vadászati jog

1. Felsőpusztafa községben 1916. június 27. napján d. u. 3 órakor,
2. Szászkő községben 1916. június 27. napján d. u. 5 órakor,

mindenütt a községbíró házánál tartandó nyilvános árverésen **1916. évi augusztus hó 1. napjától 1922. évi július hó 31. napjáig terjedő 6 (hat) évre**, legtöbbit ígérnek bérbé fog adatni.

Részletesebb feltételek a csáktornya-vidéki körjegyzőségnél megtekinthetők.
Csáktornya, 1916. június 1.

Plichta Béla, körjegyző.

Legújabb háborús térképek!

Bródy-féle **EGYPTOM és a NILUS KÖRNYÉKI ORSZÁGOK HÁBORUS TÉRKÉPE.**
KISÁZSIA és a BAGDADI VASUT HÁBORUSTÉRKÉPE.

Bródy-féle **SZALONIKI és KÖRNYÉKÉNEK HÁBORUS TÉRKÉPE.**
Ára 1— kor.
Kapható:
Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében - Csáktornyan

„ATLAS”
A S B E S T C E M E N T P A L A
versenyen kívül legkitünőbb
minőségű tetőfedő anyag.
Azonnali szállításra
minden mennyiségben kapható.

Védjegy.

Védjegy.

„ATLAS”
Asbestcementpalagyár
Részv.-Társ.

Sürgöncim:
Palatlas Budapest.

Központi Iroda: Budapest, V., Dorottya-u. 6/a. Gyár Budafok.

Telefon:
179—60.